

[Ahlmann-Ohlsen]

omhandle de mål, man lokalt sætter sig, samt bygge på en åben dialog imellem staten og kommunerne. Dette hovedsigte tilslutter vi os. Vi ved, hvor kompliceret den eksisterende planlægningsprocedure er blevet, og vi ved, at der mange steder i landet via planlægningslovgivningen er lagt kim til ikke så få konflikter. Disse konflikter opstår ofte imellem kommunerne og staten, og bolden ruller herefter uundgåeligt videre til borgerne.

Lovforslaget omprioriterer sektorplanlægningen i forhold til ministeren og det enkelte amtsråd; det synes vi godt om, fordi det er kædet sammen med, at der fremover skal bygges en konkret viden op i amtet, og at der så efterfølgende specifikt planlægges inden for netop det område, f.eks. naturfredning eller vandindvinding, som i det pågældende område udgør et reelt problem. Her er der vigtige miljøressourcer at hente. Vi finder det positivt, at man i amtsrådet én gang i hver valgperiode fremover offentliggør en redegørelse, hvori man redegør for den aktuelle situation og for aktuelle lokale mål og initiativer til at opfylde disse mål med.

Vi forudser en grundig og omfattende udvalgsbehandling af dette lovforslag med en nøje uddybning af lovgivningens mangeartede detaljer. Vi er positive over for dette lovforslag, fordi det byder på en forenkling, og fordi det bygger på, at miljøministeriets forskellige styrelser fremover i højere grad skal arbejde igennem dialog med rådgivning og vejledning i højsædet. Dette fornuftige princip ser vi gerne brede sig i dansk miljølovgivning.

Hanne Severinsen (V):

Hensigten med vores planlove har været at fremme decentralisering og sikre, at planlægning på nationalt, regionalt og lokalt niveau skabes i sammenhæng med de landspolitiske mål for arealanvendelse og udvikling, samtidig med at der gives borgerne mulighed for at blive inddraget i planernes udformning.

Efter kommuneplanlovens vedtagelse i 1975 har det samlede planlovskompleks nu haft mulighed for at fungere i over 10 år, og der er derfor god grund til at se på, om der er behov for ændringer.

Det foreliggende lovforslag er blevet til efter særdeles grundig udvalgsbehandling af arealplanudvalget. Et af hovedproblemerne

for planlægningen har nok været, at der har været en tendens til, at den har været for de indviede. Den egentlige folkelige debat er ofte kommet på et tidspunkt, hvor planerne er vedtaget, og mange planredegørelser har været utilgængelige for den almindelige borger. Derfor var også nøgleordene for planredegørelsen, »Al den planlægning – hvorfor og hvordan«, som lå til grund for arealplanudvalget, at man skulle politisere, afbureaukratisere og problemorientere.

Som en konsekvens af den store interesse for miljøspørgsmål foreslås det også, at befolkningen får mulighed for at påvirke amtskommunernes planlægning på miljøområdet, men en væsentlig forudsætning herfor er enkle og forståelige regler; ellers bliver debatten for de få.

Sektorplanlægningen vil fremover komme til at foregå på den måde, at man løbende indsamler viden. Denne viden skal naturligvis ajourføres, efterhånden som nye undersøgelsesresultater dukker op, og denne viden skal være beslutningsgrundlaget for den politiske del, hvor man når frem til, hvilke initiativer man vil tage, og hvordan man vil udøve sine administrative beføjelser for at opfylde disse mål.

Eftersom den viden, vi har, hele tiden forandrer sig, ligesom problemstillingerne gør det, er det vigtigt, at vi ikke opbygger et for stift planlægningssystem. Der skal være mulighed for løbende revidering, og denne revidering skal ikke kun være en dialog med staten, men først og fremmest en dialog med de interesserede og berørte borgere og deres organisationer.

De statslige myndigheder skal først og fremmest sørge for at følge udviklingen og formidle erfaringer og medvirke til at indkredse de områder, som kræver særlig indsats.

For at sikre, at både statens og borgernes interesser kan blive hørt, foreslår man en offentlighedsfase, hvor alle, der ønsker det, har mulighed for at trække på den viden, der ligger til grund. Samtidig foreslås det, at den politiske del af planlægningen offentliggøres én gang i hver valgperiode. Man må håbe, at dette vil give anledning til nogle mere principielle debatter om kommunernes og amtskommunernes fremtid og derved måske også gøre de kommunale valgkampe mindre præ-